седнала мис оринкъ въ
собѫтя напрѣнъ дрѣтя
мѫжки рѣкави разлѣвѫ
какъ ги разлѣзвѫ напрѣчя
тезъ сѫ рѫкави зам вамчѫ
о яла на доло мигледа
кочи надолу погредна
отъ долоши ивамчю
алано гончи слѣмли
мискюлямоса всѣмли
отъ тушту рано наунуи
ивамчю дума оринке
дамрѣкѫ мбе дати цвлунѫ
ясъ на тебъ и ти на мене
ясъ щѫ на сливанъ да идѫ
на сливанъ напанѣрѣя
тамъ имѫмоми сливянки
напанѣрѣяки
те тикатъ тикти дарове
менѣти и копрѣнѣти
днесъ какъ ивамчо земйнѫ
утрясѫ и ринкѫ зкодилѫ
въ селото зачюрбалнѣта
оринкѫ книгѫ провежсѫ
какъ сѫ е оринкѫ зкодилъ
въ селото зачюрбелнѣя
сивчиа
ивамчю хотидъ с обабинскѣ
ями дали бабо похчанци
похчанци съ черно черанчи
ябалкѫ дали ѝ разлежѣя
чиси ивамчю думали
кога оринкѫ извождатъ
мене на посилоди изнолятъ
кога оринкѫ ѫ вамчѣватъ
мене дами отѣватъ